

آرنولد هاوزر

فلسفهٔ تاریخ هنر

ترجمه

محمد تقی فرامرزی

مؤسسه انتشارات نگاه

«تأسیس ۱۳۵۲»

فهرست

۵.....	معرفی نویسنده
۹.....	پیشگفتار
۱۳.....	فصل اول. آغاز سخن: گستره و محدودیت‌های جامعه‌شناسی هنر
۳۳.....	فصل دوم. نگرش جامعه‌شناختی: مفهوم ایدئولوژی در تاریخ هنر
۵۹.....	فصل سوم. نگرش روان‌شناختی: روانکاوی و هنر
۵۹.....	۱. والاپش و نمادپردازی
۷۳.....	۲. رمانی سیسم و از دست رفتن واقیت
۸۴.....	۳. هنر در مقام وسیله لذت جانشین
۹۴.....	۴. روان‌شناسی گرایی و استقلال درونی شکل‌های معنوی
۱۰۱.....	۵. روانکاوی، جامعه‌شناسی، و تاریخ
۱۰۹.....	۶. مسایل پاسخ دادنی و پاسخ ندادنی هنر توسط روانکاوی
۱۱۵.....	۷. هنر، ذهن ناخودآگاه، بیماری، و رؤیاها
۱۳۰.....	۸. صورت‌های ذهنی و ابهام آنها
۱۳۶.....	۹. روانکاوی و تاریخ هنر
۱۴۱.....	۱۰. ویرانگری و بازسازی به کمک هنر
۱۴۹.....	فصل چهارم. استنباطات فلسفی تاریخ هنر: «تاریخ بی‌نام هنر»
۱۴۹.....	۱. ولفلین و تاریخ گرایی
۱۶۸.....	۲. «مفاهیم بنیادی تاریخ هنر» و مقوله‌های تفکر تاریخی
۲۰۵.....	۳. اعتبار منطقی و زیبایی شناختی

معرفی نویسنده

آرنولد هاوزر مورخ بریتانیایی هنر و فیلم، در سال ۱۸۹۲ در شهر تیمیشور مجارستان چشم به جهان گشود. در دانشگاه‌های بوداپست، وین، برلین و پاریس در رشته‌های تاریخ هنر و ادبیات به تحصیل پرداخت. در سال ۱۹۱۸ درجهٔ دکترای خود را از دانشگاه بوداپست در زیبایی‌شناسی رمانتیک آلمانی دریافت کرد. در آنجا به مقام استادی رسید و سپس مدیر شورای اصلاحات در آموزش تاریخ هنر شد. در پاریس از شاگردان هانری برگسن بود و از او تأثیرات بسیار پذیرفت. پس از جنگ اول جهانی و به دنبال پیروزی ضدانقلاب در مجارستان، آن کشور را ترک گفت و دو سال از عمرش را در ایتالیا به تحقیق دربارهٔ تاریخ هنر عصر باستان، هنرهای زیبا و هنر ایتالیا اختصاص داد. در سال ۱۹۲۰ به برلین رفت و در آنجا این نظریه را مطرح کرد که مسائل هنر و ادبیات، اساساً مسائلی جامعه‌شناختی‌اند. سپس در آثار ماسکس وبر، آدولف گولدشمیت، ورنر زومبارت و ارنست ترویلچ آلمانی و بعدها چندین جامعه‌شناس بزرگ آمریکایی به تحقیق پرداخت. در وین از ۱۹۲۴ تا ۱۹۳۸ در مسائل بنیادین هنر جدید فیلم تحقیق کرد — که در نوع خود

۴. ضرورت تاریخی و آزادی فردی
۵. سبک و تغییرات آن
۶. تفاهم و سوءتفاهم
۷. نگرش جامعه‌شناختی

- فصل پنجم. لایه‌های تحصیلی در تاریخ هنر: هنر قومی و هنر مردمی
۱. هنر مردمی، توده‌ها، و تحصیل کردگان
 ۲. هنر قومی، هنر دهقانی، هنر ولایتی
 ۳. نظریهٔ دریافت و نظریهٔ تولید
 ۴. بدیهه‌سازی و طرح اندازی
 ۵. مقدمات هنر قومی
 ۶. دربارهٔ تاریخ شعر قومی
 ۷. شکفتگی و زوال هنر قومی
 ۸. مفهوم هنر مردمی: استانداردسازی و سوداگری
 ۹. گریز از واقعیت
 ۱۰. سرچشمه‌های هنر مردمی
 ۱۱. هنر مردمی بورژوازی معاصر
 ۱۲. سینما

فصل ششم. نیروهای سنتز نده در تاریخ هنرها: نوآوری و میثاق‌ها

۱. زبان هنر
۲. ناپیوستگی اثر هنری
۳. احساس‌ها و میثاق‌ها
۴. میثاق‌های شاتر
۵. دربارهٔ زبان فیلم
۶. جعلیات مربوط به وفاداری به طبیعت در هنرها: تجسمی
۷. خودانگیختگی و میثاق

کتابشناسی و منابع

فهرست راهنمای

باید و شاید به روش دیالکتیکی عمل نکرده بوده است. فلسفه تاریخ هنر نشان داد که هاوزر تا چه اندازه از استاد خود یعنی ماکس دوروثاک تأثیر پذیرفته است. دوروثاک از جمله مورخان هنری بود که تجدید نظری ژرف در تفسیر شیوه گزینی (*mannerism*) به عمل آورد، که سبکی در نقاشی سده شانزدهم میلادی بود و در سال‌های بین دوره رنسانس پیش‌رفته و دوره باروک پدید آمده بود. هاوزر، همچون دوروثاک، شیوه گزینی را تجلی بحرانی در هنر و فرهنگ و مشابه بحران جامعه به‌طور کلی در آن دوره خاص می‌دانست. زیرا شیوه گزینی در دوره‌ای از تحولات اجتماعی و فرهنگی و همراه با ظهور جنبش اصلاح دینی پروتستان، جنبش ضداصلاح دینی، جنگ‌های دهقانی، غارت شهر رم، از دست رفتن سیطره اقتصادی ایتالیا و برخی آشوب‌های مهم دیگر پدیدار گشت. علت اهمیتی که در این کتاب به شیوه گزینی می‌دهد آن است که آن را «آغاز راستین هنر مدرن» و آغازی می‌داند که نتیجه درک این واقعیت است که جهان به هیچ وجه آن‌چنان که استادان دوره رنسانس می‌پنداشتند «جهانی نظام مند، بامعنی و زیبا» نیست. در سال ۱۹۶۵ هاوزر کتاب دو جلدی شیوه گزینی: *Mannerism: The Crisis of The Renaissance (and The Origin of Modern Art)* را انتشار داد و این موضوع را عمیقاً در آن بررسی کرد.

* * *

هاوزر در کتاب جامعه‌شناسی هنر (*The Sociology of Art*, ۱۹۷۴) عوامل اجتماعی و اقتصادی مؤثر در هنر را بررسی می‌کند. نظر او دایر بر این که هنر صرفاً بازتابی از جامعه نیست بلکه با آن اندرکنش دارد، با اقبال گسترده محققان مواجه شده است. علاوه بر این، او نهادها و بررسی‌کنندگان هنر در روزگار خویش را خدمتگذاران منافع اقتصادی به‌شمار می‌آورد.

برای محققی پرورش یافته در سنت تحقیقات دانشگاهی آلمان تا آن روزگار، علاقه‌ای استثنایی به‌شمار می‌رفت. همان‌جا در یک شرکت فیلم‌سازی وینی استفاده و مدیر بازاریابی و تبلیغات شد. از سال ۱۹۳۳ تا سال ۱۹۳۶ عضو هیأت مشورتی سانسور فیلم و مدرس نظریه و فناوری فیلم در کالج وین بود. اما در سال ۱۹۳۸ هاوزر که یهودی بود مجبور شد آلمان را ترک گوید و راهی انگلستان شود.

از آثار این دوره از زندگی هاوزر در انگلستان می‌توان به مقالات بسیاری اشاره کرد که وی برای نشریه‌های زندگی و ادبیات امروز (*Life and Letters today*) و صداوسیما (*Sight and Sound*) نوشت.

* * *

ده سال بعد در آنجا تابعیت بریتانیایی به وی اعطا شد. تا سال ۱۹۵۱ به تدریس تاریخ هنر در دانشگاه لیدز اشتغال داشت و در آن سال به ایالت متحده آمریکا سفر کرد و دانشگاه برنزیز به مقام استادی تاریخ هنر رسید اما همچنان به عنوان استاد مدعو تا سال ۱۹۵۷ با دانشگاه لیدز همکاری می‌کرد. در همان سال‌های اقامت در انگلستان مقدمات پژوهش درباره کتاب عظیم و دو جلدی تاریخ اجتماعی هنر (جلد اول ۱۹۵۱، *The Social History of Art*) را فراهم آورد و با دامنه موضوعی بسیار گسترده‌ای از دوران پیش از تاریخ تا نخستین دهه‌های روزگاری که خود وی از آن با عبارت «عصر فیلم» یاد می‌کند به پایان رسانید. این اثر با اقبالی همواره احترام‌آمیز از سوی محققان هنر مواجه شد و به چندین زبان جهان ترجمه شد. در سال ۱۹۵۸، پس از انتشار جلد دوم کتاب تاریخ اجتماعی هنر، کتاب فلسفه تاریخ هنر (*The Philosophy of Art History*) هاوزر منتشر شد که هدف از آن به گفته خودش مطرح کردن «پیش‌پنداشت‌های فلسفی مفهوم تاریخ هنر در نزد من» بود. هاوزر معتقد بود که در کتاب تاریخ اجتماعی هنر چنان که

پیشگفتار

این کتاب درباره شناخت روش‌های تاریخ هنر و بررسی مسائل مربوط به تفکر تاریخی به رشتۀ تحریر درآمده است؛ و پژوهشی است در خصوص آنچه تاریخ علمی هنر می‌تواند انجام دهد، درباره امکانات و محدودیت‌های آن. این کتاب حاوی اندیشه‌هایی فلسفی درباره تاریخ است، ولی اشاره‌ای به فلسفه تاریخ به معنای طرح نظری تاریخ جهان، یا منطق فرآیند تاریخی و حتی پیش‌گویی تاریخی ندارد؛ در اینجا کوششی برای استنباط فرآیند تاریخ از اندیشه‌ای والا یا گنجاندن همه رخدادهای گذشته و آینده در یک قالب واحد به عمل نمی‌آید. از این لحاظ، به اصول راهنمای من در نگارش کتاب تاریخ اجتماعی هنر (۱۹۵۱) وفادار است. لیکن، دیدگاه و شکل تشریح موضوع، از پایه با کتاب یاد شده متفاوت خواهد بود. در آن کتاب، روش توصیفی را برای خود برگزیدم و هدفم این بود که پیش‌پنداشت‌های نظری و قوانینی را که گمان می‌کردم کشف کرده‌ام به طور کامل تابع توصیف و تفسیر پدیده‌های تاریخی گردانم. در آن‌جا وظیفه برگزیدن و انتقاد کردن از مقوله‌هایی که مبنای ادامه تفسیر بودند به خواننده کتاب واگذار شده بود. عمدًاً از نوشتن پیشگفتاری به منظور

دیدگاه‌ها وزیر در این کتاب نیز دیدگاهی اروپامحور بود و در آن، همانند تاریخ اجتماعی هنر، از پرداختن به هنر غربی خودداری کرد. او برخلاف اغلب مارکسیست‌های همروزگار خود بر این واقعیت تأکید می‌کرد که شکل‌ها و سبک‌های هنری با آن‌که خود تجلی یک جهان‌نگری هستند، بازتاب مستقیم اوضاع و احوال اقتصادی و اجتماعی نیستند. سبک، ابزاری خشنی نیست و کارکردی صریحاً اجتماعی ندارد بلکه می‌تواند تابع انواع هدف‌های سیاسی و اجتماعی باشد.

هاوزر اندکی پیش از مرگش در سال ۱۹۷۸ به بوداپست بازگشت و به عضویت افتخاری فرهنگستان علوم مجارستان برگزیده شد.

محمدتقی فرامرزی

تهران، زمستان ۱۳۸۷

منابع:

1. Kleinbauer, W.Eugene. *Research Guide to the History of Western Art. Sources of Information in the Humanities*, No 2. Chicago: American Library Association, 1982, pp. 136-154.
2. Kleinbauer, W.Eugene. *Modern Perspectives in Western Art History: An Anthology of Twentieth - Century Writings on the Visual Arts*. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1971, pp. 77, 97.